

es saig



La boda

Que un determinat assumpte ens resulti personalment indiferent o desagradable o immoral no vol dir que l'hem de passar per alt, sobretot quan el succés paralitza l'activitat de tot un país i té vint-i-cinc milions de persones —això és el que diuen— pendents dels televisors. Evidentment, és previsible que molts, la majoria dels qui llegeixin aquest comentari, no hi estaran d'acord o fins i tot s'indignaran.

Per començar reconeixem la nostra escassa, molt prima, devoció per la institució monàrquica, si exceptuam aquells moments del 23F, en què qui més qui manco se sentí pròxim a la reialesa; sempre hem pensat que és un règim anacrònic, antimodern i car. Balzac ja deia que “no existeix un equilibri possible entre monarquia i sobirania popular”; per a una societat moderna i democràtica hauria d'estar clara aquesta incompatibilitat. Fins fa poc, els reis eren inatacables per dret diví, perquè el seu poder era una gràcia de Déu; ara és la Constitució que els fa invulnerables des del moment que els declara no responsables dels seus actes. Qui cregui que això no és una incongruència que ho digui. I per molt que ara vulguin mostrar-se simpàtics i escampar un somriure democràtic, fins i tot casar-se amb una plebea, els fets són el que són.

A més, els monarques i el seu entorn són molt costosos per als pressupostos de l'Estat, és a dir, per a tots nosaltres; els milions d'euros que haurem desembutxacat en aquestes noces són injustificables; en lloc de tanta ostentació podrien haver estat més discrets, més moderats; veure que tuden els nostres doblers és escandalós, immoral. En el *Libre de saviesa del rey en Jacme I d'Aragó* llegim: “el durament dels Reys es escusar de despendre los havers dels pobles”. Hi trobam molts altres consells que ben bé podrien atendre els reis actuals, però aquest de la moderació en la despesa és elemental.

Ens cau tort també que el successor es digui Felip; només pensar en l'antecessor borbònic d'aquest nom, el Felip V, desperta un sentiment antiborbònic insuperable; han passat tres-cents anys i encara no ens hem refet —ni ens refarem mai— de les escameses i barbaritats d'aquell dèspota energumen .

Mentrestant aguantarem el que ens ha tocat, “por imperativo legal”, esperant, això sí, temps millors, que segurament arribaran. Ja ens ho recorda la dita:

Si no és avui serà demà
que la república vendrà.



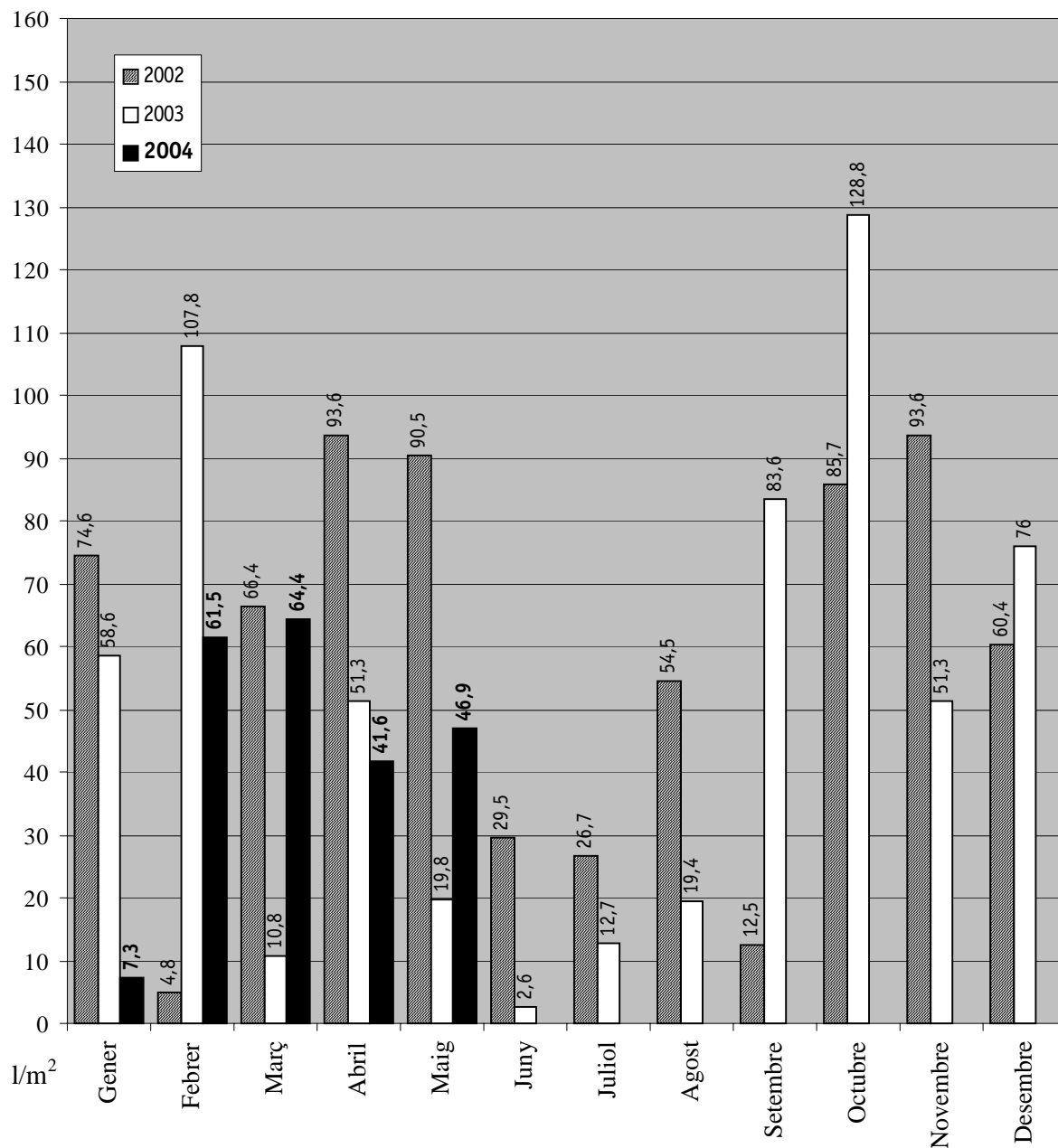
PORTADA
Festa del llibre. Diumenge 23 de maig de 2004



Sumari

- 02 Editorial
- 04 Pluviòmetre
- 05 Calaix de sastre
- 06 M'han dit que diuen
- 07 Moviment demogràfic
- 08 Quatre mots sobre...
- 10 Sabeu on és?
- 11 El sant del mes
- 12 Una passejada, dues estampes...
- 13 Fa vint anys
- 14 Flora d'Algaida
- 16 L'Ajuntament informa
- 18 Els lectors escriuen
- 20 Sobre astronomia
- 21 Titoieta Ràdio
- 22 Xerradetes en cadena
- 25 Noticiari de l'Obra Cultural
- 26 Esports
- 27 En record d'Anita Ródenas
- 28 Ses Escoles
- 30 Partit Popular d'Algaida
- 32 Una xerradeta amb...

Pluviòmetre



El mes d'abril es va tancar amb un total de 41,6 litres, aigua ben repartida i ben arribada. El maig va començar molt plujós i els primers dies es varen recollir 46,9 litres; després la cosa s'ha calmat i fins dia 23 no ha caigut cap gota més. De fet, diuen que ara l'aigua ja no és bona per als sembrats i les vinyes; i els arbres tampoc no la necessiten perquè enguany han begut prou.

Anuncis classificats

Secció Amistat

Home de mitjana edat, l'elegància feta brillantina, una «monada», sempre rialles, però una mica desconsolat perquè la seva parella de ball l'ha enviat a porgar fum, demana que li escriguin senyors i senyores per contar-li coses «guapes», en castellà, en mallorquí, en solleric, en «catalinero» o en qualsevol de les nostres modalitats insulars. Abstenu-vos catalanistes; les cartes en català estàndard aniran directament al contenidor de reciclatge per fabricar paper higiènic.

No t'agradaria poder fer oooh!, ooohh! i més ooooooh!, en bona companyia? Dona monàrquica, molt catòlica, de llagrimeta fàcil, cerca senyores i senyors semblants per muntar el Club de les Bones Persones. Primera activitat: organitzarem la resada col·lectiva d'una novena per demanar que el desastre del dia de l'esclafit no es torni a repetir. On s'és vist mai que la dansa de la pluja dels ateus i republicanots superi els desigs de les persones de bons sentiments? O és que els ous que dugueren a Santa Clara eren nials?

Nacionalista invisible cerca nacionalista transparent per fer junts les coses mai no vistes.

Secció Sexe

Si et falta un què per a la correguda, si estàs deprimida i no tens alegria, aixeca't i no esperis més d'asseguda, que el Govern et farà una bona autovia. Si ja no et funciona el canvi de marxés, si estàs deprimida i no tens alegria, aixeca't xalest i estufa la panxa, que el Govern et farà una bona autovia.

Si t'agrada fer-t'ho sol o sola, telefona a en Pasqual, que et recitarà per la línia calenta la cançó del mussol: "El mussol no pot cantar perquè és tot sol; ni un, ni sol, no pot cantar el mussol. El mussol no pot cantar perquè són dos; ni dos, ni un, ni sol, no pot cantar el mussol..." I potser després quan acabi et convidarà a un aguiat de mussola, que diuen que té moltes vitamines.

Secció Al·lot cerca Al·lot

Home madur, malcarat, amb bigoti encantador, seriós per fora i un autèntic volcà a la intimidat, cerca senyor important, millor si és nord-americà, per embarcar-se junts en aventures al·lucinants. Abstenu-vos d'escriure els mediocres; aquest anunci va adreçat exclusivament a les persones seleccionades.

Secció Al·lot cerca Al·lota i/o Al·lot

La meua especialitat són les traques, les «mascletàs», els endolls d'alt voltatge i els focs artificials en general. Si tens menys de cinquanta-cinc anys, truca'm, que vaig com un coet i et remouré l'interior. (Persones que ja heu arribat als cinquanta-cinc: ho lamente, però ja heu fet tota la lleixivada).

«Guiris» estimats, no us faceu més els estrets, que ja no tenim excuses. Veniu aviat, que això pot ser una olla a pressió. Però vosaltres hi heu de posar l'aigua i el condiment.

Secció Al·lota cerca Al·lot

Si tu ets un tren aturat, jo tenc la via solitària, abandonada, que necessites. Telefona'm i farem xup-xup plegats.

Realment podem dir que la primavera que estam passant és atípica: fred, vent, pluges,... al manco fins a mitjans mes de maig el temps fou més hivernal que primaveràl. Sentírem comentar això a un parell que es miraven el jardinet que envolta el cadafal i trobaven que amb el temps que havia fet, no és estrany que estigui com està: malament. Ara bé, deien, tant si el temps acompanya com si no, no hi ha massa diferència, i així serà mentre les “mamàs” i els “papàs”, que contemplen els seus nins jugant per allà dins com si fora un camp de petanca, no canviïn de postura i els facin veure que allò no és per jugar-hi per dedins. El que ningú s'atreveix a dir és si la solució passa per educar els pares i padrins, o si el millor que podria fer el nostre Ajuntament seria encimentar-lo, i així s'acabaria el problema. Bé, no sé si per a algú l'estat del jardinet és un “problema” o si ja va bé així com està. Però “guapo”, el que es diu “guapo”, no ho és, aquell redol.

El que està clar és que l'estiu ja és aquí i el sol que fa la segona quinzena de maig així ho diu: és ben calent, quan surt. I ja és hora que la gent surti al carrer a fer tertúlia i a seure a Plaça a fer una canya i a veure córrer els al·lotets i a passejar (que no és el mateix que anar a “caminar” de la forma que es fa a vegades, com una feina que s'ha de fer per força, per recepta mèdica). L'arribada de la calor implica una altra cosa: la gent dorm amb les finestres obertes i es senten molt millor els renous del carrer. I ja n'hem sentit que es queixen d'aquests renous, sobretot de les motos, que fan curses com a professionals del motor, però amb molt més renou: sembla com si totes aquestes màquines tenguessin els tubs d'escapament foradats, o que estiguessin trucades a posta per fer un renou espantós.

Ara que parlam de curses de motos. Ens digueren que un divendres de maig, al Pere

Capellà, hi hagué una lectura poètica o presentació d'un llibre de poemes, que va contar amb una assistència molt magra, una dotzena escassa d'assistents. Els que hi eren gaudiren de la lectura dels poemes, mentre els pogueren sentir, que era quan les motos havien passat pels Cavallers, fins que tornaven de devers el Colomer, o de per Pare Pou, que sembla era el recorregut que feien. Vaja, que estaven ben entretinguts. Però, i ara tornam a la poesia, els organitzadors de l'acte poètic estaven un poc desanimats per l'escassa assistència, fins que un va comentar que a una altra sessió de poesia, organitzada feia un parell de setmanes per l'Ajuntament, encara n'hi havia manco, de gent, fins al punt que es va suspendre l'acte. Es veu que Algaida és un poble amb una cultura mitjana-alta, manco pel que fa a poesia, que deu ser més aviat baixa.

I si seguim amb la cultura, podem parlar de la Festa del Llibre, que se celebra cada any al nostre poble durant el mes de maig. Hem de dir que enguany la cosa també ha estat un poc magra, per part de l'Ajuntament. Ens costa veure els regidors en els actes culturals i per part de l'Ajuntament només hi va haver la venda de llibres i publicacions. Si no arriba a ser per l'Obra Cultural, que va organitzar la venda de llibres, la presentació del recull poètic i un concert a capella, hauria quedat una festa ben deslluïda.

Com hem dit, l'estiu ja és aquí, i si no ho creis, pensau que quan torneu a llegir **es saig**, ja tendreu el programa de les festes de Sant Jaume a les mans. I parlant de l'estiu i de les vetlades a la fresca, va sortir el tema de si els cafès d'Algaida són un servei públic o no, ja que hi ha dies que és difícil prendre un cafè o beure una canya, segons el dia i l'hora. Un temps, i això vol dir fa deu o dotze anys, els cafeters es posaven més o manco d'acord en els dies de

tancar durant la setmana, o per vacances. Ara, o al manco aquesta és la impressió, tanquen i obrin quan els va bé; això deu ser la llibertat d'horaris, però molta gent pensa que es podrien organitzar una mica més, i el públic ho agrairia.

Hem sentit comentaris sobre el fet que aquest Sord no toca temes ben actuals i que preocupen molta gent, temes seriosos i que preocupen, i molt, un sector important del poble. Pensam, per exemple, en el desdoblament de la carretera de Manacor, o la immigració, o el control de les obres il·legals, o la saturació i problemàtica de les escoles, etc. etc. Sempre hem pensat que aquests temes, seriosos, no són per prendre en conya, i per això els deixam per als intel·lectuals de la revista. Avui, però, hem de parlar d'un tema prou seriós: urbanisme. I és que el dia que es celebrava, a Plaça, la festa del llibre, ens comentaren que l'Ajuntament "havia tomat una casa, pel camí de Na Bubota" per il·legal. La notícia era tan inaudita i increïble, que no poguérem estar-nos de demanar-ho a molta gent. La resposta no fou gaire clara, més aviat al contrari: sí, hi havia una ordre de demolició, que segurament es tomaria un dia, que l'Ajuntament havia pres aquesta decisió,... Resumint, res en clar, però sembla que cosa hi ha al respecte; l'expectació per als mesos que venen serà gran, i si la notícia es concreta, segurament serà notícia de primera plana d'es saig, i d'altres mitjans de comunicació més importants.

Bé, per avui ja va bé, només cal recordar el que ja hem dit més amunt : en tornar-nos a trobar ja serem de ple dins l'estiu. Esperam un estiu amb un bon sol, però no tan calorós com el passat, i que no tinguem problemes d'aigua, cosa d'esperar després d'un hivern i primavera amb pluges abundants. Bon començament d'estiu.

Un sord

Defuncions



Ana Ródenas Oliver
va morir dia 22 d'abril
als 79 anys.

Joan Palmer Andreu
morí dia 27 d'abril

Francesc Ribas Pascual
va morir dia 9 de maig.

Bartomeu Isern Fiol
ens deixà dia 12 de maig.

Gabriel Jaume Trobat
va morir dia 19 de maig
als 86 anys.

Miquel Amengual Sastre
ens deixà dia 21 de maig.
Tenia 86 anys.



Naixements

Jaume Puigserver Pou
fill de Miquel i Catalina.
Va néixer dia 22 d'abril.

Victòria Prats Verger
filla d'Antoni i Joana Victòria.
Va néixer dia 22 d'abril.

Agustina Moragues Amengual
filla de Pedro i Maria Francisca.
Va néixer dia 24 d'abril.

Aina Tribaldos López
filla de José María i Ana María.
Va néixer dia 30 d'abril.

Ramón González Maldonada
fill de Ramón i Yolanda.
Va néixer dia 16 de maig.

Isabel Palacios San Martín
filla de David i Maria Teresa.
Va néixer dia 2 de maig.



Jerònia Pou

“Som lectora habitual de llibres i m’agrada molt, però em pega a temporades. Vaig bastant per la biblioteca i vull dir que està molt bé. Per ventura no està totalment al dia de les novetats que van sortint; cosa impossible perquè són moltes. Anar a la biblioteca va bé perquè si el llibre que he triat arriba a la pàgina 25 i no m’ha enganxat, simplement el vaig a canviar. Però si és un llibre que he comprat i no m’agrada em fa molta ràbia haver tудat els doblers.

Amb això dels llibres passen fets curiosos perquè de vegades et recomanen un *best seller* i no te’l pots empassar de cap manera. El darrer llibre que m’ha agradat ha estat el *Codi Da Vinci*, la gran revelació d’enguany.

En canvi, *Dins el darrer Blau*, que tot-hom m’havia recomanat; no el vaig poder acabar. També *Lola* de na Maria de la Pau Janer record que no m’agradava massa, però el vaig seguir per pura voluntat i al final es va compondre; d’ella he llegit totes les seves obres”



Pere Fullana

“Ara estic llegint *Borja Papa* que és una novel·la històrica i he acabat *Vida Artillera* de Pere Capellà; la seva primera obra que va escriure l’any 1928. Moltes vegades m’ha passat que no he pogut acabar un llibre perquè no m’agradava, tant d’assaig com de novel·la. Però el meu principal inconvenient és la manca de temps, per això m’he de centrar en les obres que em puguin ser útils com a part de la meua feina. Ahir mateix em varen fer arribar un llibre de memòries de Guillem Bibiloni, que va ser vicari d’Algaida els anys 50, i també dues ponències d’unes jornades locals de Manacor de l’any passat. Tot això em lleva temps per llegir altres tipus de lectures, per ventura de caràcter més literari que també m’agradaria conèixer i se’m fa difícil estar al dia de totes les novetats que van sortint.

Ara també la meua tasca a la revista *Lluc*, m’obliga a investigar molts de temes, fer ressenyes de llibres, notes de lectura, etc.”

 Govern de les Illes Balears

IES Llucmajor

Camí de Gràcia s/n - 07620 Llucmajor
 iesllucmajor@educacio.caib.es
 Tel. 971 66 00 52 Fax 971 66 00 04



Calendari de matrícula curs 2004/2005

Nivells educatius	Matrícula
ESO	5 - 9 de juliol
BATXILLERAT	5 - 9 de juliol
<p style="text-align: center; font-weight: bold; font-size: 1.2em;">FORMACIÓ PROFESSIONAL</p> <ul style="list-style-type: none"> · Equips i instal·lacions electrotècniques · Muntatge i manteniment d'instal·lacions de fred, climatització i producció de calor · Gestió administrativa · Instal·lacions electrotècniques · Manteniment i muntatge d'instal·lacions d'edificis i processos · Administració i finances 	<p style="text-align: center;">TORN D'ACCÉS MITJANÇANT PROVA 10,11,14,15 de juny</p> <p style="text-align: center;">TORN D'ACCÉS AMB REQUISITS ACADÈMICS 12,13,14,15 de juliol</p>

La preinscripció als cicles formatius de formació professional serà del 14 al 30 de juny, ambdós inclosos.

Els alumnes de 6è de primària de les escoles adscrites (CP Rei Jaume III, CP Pare Bartomeu Pou, CP Sant Jordi, CP S'Aranjassa) que han cursat les sol·licituds als seus respectius col·legis tenen la plaça reservada.

Un **automòbil** és, segons el diccionari, l'enginy capaç de produir la pròpia força motriu i desplaçar-se i ser guiat segons la voluntat del conductor. Aquest vehicle circula propulsat per un motor d'explosió de combustió interna.

Els primers projectes de vehicle automòbil estaven relacionats amb la força motriu del vapor experimentats sobre les diligències de Griffith (1821) i Hancock (1831). Però el gran impuls de l'automoció sorgí amb la invenció del motor d'explosió, lleuger i de gran potència, per A. Bean de Rochas i Nikolaus Otto (1862). Al nostre país, la primera gran marca d'automòbils que es creà l'any 1904 fou la Hispano Suïssa, amb seu a Barcelona, que arribà a tenir una filial a París. A partir de 1910 la indústria americana de l'automòbil, s'implantà amb força a Detroit, amb la producció en sèrie de Henry Ford.

El campionat del món de Fórmula 1 es va crear l'any 1950 i els seus principals protagonistes han estat: J. M. Fangio, Jim Clark, J. Stewart, N. Lauda, A. Prost, N. Piquet, A. Senna i actualment M. Schumacher.

Cançó

Si jo tenia moneda,
així com el rei la té.
Compraria Son Sureda
i un auto per colcar bé.

Pista

El cotxe que es veu a la fotografia d'avui és un Simca 1000, fabricat per Barreiros. Els que teniu una certa edat, encara podreu recordar una famosa cançó dels anys 70 que deia així: "Que difísil és haser el amor en un Simca 1000, en un Simca 1000,...". El lloc on es troba actualment aquest automòbil era molt mal de veure fins fa un parell d'anys, però ara està a la vista de tothom per mor del creixement urbanístic del nostre poble.

Solució del mes passat

El revolt que us mostrarem a *es saig* anterior està situat al camí vell que d'Algaida menava a Pina. Tots haureu endevinat que és conegut com Es revolt de Son Pelat, perquè està a l'alçada d'aquesta possessioneta del Quarter I.

M. F.





Sant Antoni de Pàdua

Sant Antoni dels ases o del porquet és sant Antoni Abat, el gran sant de la pagesia, del qual en parlarem ja en aquesta secció. Sant Antoni de Pàdua és el dels albercocs, també de gran devoció, sobretot a Ciutat.

El nostre sant va néixer a Lisboa, cap al 1190, de família noble (la seva mare es considerava descendent de Fruela, rei d'Astúries al segle VIII) i fou batejat amb el nom de Ferran. De ben jove entrà al monestir de sant Vicenç, de la regla de sant Agustí, on destacà per la seva pietat i per la seva sòlida formació en Sagrades Escripures i en patristica. Amb gran disgust dels agustins, decidí passar-se a l'orde franciscà i canvià el seu nom —Ferran— pel d'Antoni en homenatge a sant Antoni Abat.

Mogut pel zel missioner, passà al nord d'Àfrica. I, quan en retornava amb la salut malmesa, uns vents contraris el portaren a Sicília. Conegué sant Francesc, del qual és coetani, i els altres frares el consideraren un ximple ignorant encarregant-li les feines més humils. Passat al convent de Montepaolo, començà la seva tasca de predicació i d'ensenyança a diversos centres italians i del sud de França i exercí càrrecs importants dins l'orde.

D'ell es conten infinitat de prodigis: els heretges albigesos es negaven a escoltar-lo i ell es posà a predicar a la vora del mar i tots els peixos sortien a atendre'l amb la consegüent admiració i conversió de molts heretges.. Un altre miracle es produí quan un home muntat en una somereta es burlava d'ell i la somereta s'agenollà davant el Santíssim Sagrament. Però el prodigi més sonat es produí quan el seu pare, a Lisboa, fou acusat d'assassí i estaven a punt de condemnar-lo; sant Antoni es presentà sobtadament i va fer que el mort assassinat proclamàs la innocència del seu pare; tot això sense que aparentment s'hagués allunyat de Pàdua. Es diu també que, cridat pel papa Gregori IX a Roma, va predicar davant de gent de diverses nacions i tots els presents escoltaven les seves paraules en la llengua pròpia de cada un.

Els darrers anys de la seva vida transcorregueren a Pàdua dedicant-se a la predicació. És autor d'uns *Sermones dominicales* i uns *Sermones in solemnitatibus Sanctorum* que ensenyen una teologia kerygmàtica, és a dir, l'anunci de la salvació, centrat en la mort i resurrecció de Crist.

Va morir jove, el 1231, quan a penes havia complit els trenta anys. Bona prova de la seva fama de santedat la tenim en el fet que a un any de la seva mort ja va ser canonitzat pel papa Gregori IX. És considerat doctor de l'Església Catòlica i la seva festa se celebra el 13 de juny.

Es veu que l'estiu era considerat temps de moltes malalties; així ens ho recorda la dita "entre frare i frare / Déu ens guardi". Els dos frares a què fa referència són sant Antoni de Pàdua i sant Francesc d'Assís.

Una passejada, dues estampes...

es saig

Conegut el tracte exquisit que l'empresa Bush&Blair dispensa als seus clients iraquians, fa por, encara que sigui en una revista de poble com la nostra, utilitzar paraules d'inequívocues ressonàncies àrabs: Algaida, Albenya, aljub, qânat... Podrien servir d'excusa per etzibar-hi un cacauet per si de cas s'estrevenia que s'hi amagava en Bin Laden, i després, sobre les runes, construir-hi un complex turístic d'ús exclusiu per a senyors —i les corresponents senyores— importants. Sí, ja ho sé: és un disbarat. Però la història es construeix a base de disbarats tan cruels i sanguinaris, que fan dubtar si encara no hem arribat mai a la civilització. Per això, escriuré una frase d'entonacions més místiques: A Son Pujol, a la partió amb Santa Eugènia, hi ha unes piques i una capella que fan goig de mirar. Alabats siguin Bush&Blair!

Miquel Serra





Número 42

Fa vint anys *es saig* era una revista que normalment tenia vint o vint-i-quatre pàgines, però es veu que qualche mes la cosa anava magra i no passava de les setze. Això és el que passà el juny del 84.

La portada era un dibuix d'Antoni Mas que mostrava el carrer de l'Església amb el campanar al fons; és una imatge que no ha canviat pràcticament gens com no sigui el rètol *Panaderia* de can Floquet desaparegut ja fa uns anys.

L'editorial comentava la decisió de l'Ajuntament de denegar qualsevol ajuda a la nostra revista amb l'excusa que era d'un partit polític i ens aconsellava que si volíem sobreviure apujàssim les quotes dels subscriptors; ho comentam més que res com a cosa anecdòtica, perquè és evident que hem sobreviscut i hem anat a més. I és que el temps posa tothom al seu lloc.

A les seccions habituals, en Toni Garau (Solcar) parlava de "Dues notícies i un comentari"; n'Andreu Majoral feia balanç de "L'Ajuntament un any després"; n'Alexandre Pizà ens informava sobre la meningitis i en Joan Trobat feia una anàlisi positiva de la temporada de futbol, a més de les darreres notícies de billar, escacs, pipers, etc.

En Delfí ens informava de "fins quan podrà el Sol mantenir la vida a la terra"; al final ens tranquil·litzava perquè, malgrat que el consum d'hidrogen és enorme, arribava a la conclusió que el Sol ens pot mantenir sense problemes durant vuit mil milions d'anys; així que no cal patir, al manco per aquest costat.

Hi havia una foto antiga d'un grup escolar de l'any 41 amb el seu mestre Miquel Balaguer. I al Noticiari trobam una crònica de la "festa pagesa", organitzada per la cooperativa ALPIRA, amb motiu dels seus quatre anys de vida a la nova seu recentment adquirida, l'antiga farinera: festa infantil, exhibicions de tractors, carrera ase-mul, cançons i balls amb Música Nostra i un conjunt modern i dinar de socis.

I pel que fa a la Xerradeta en Pere i en Joan Mulet entrevistaven l'amo en Miquel des Serral, que als vuitanta anys encara pujava al Galatzó i explicava unes quantes fetes de quan era jove, com anar de Cala Rajada a Lluç carregat amb més de cinquanta quilos.

La llengua de bou *Anchusa undulata* L.

Etimologia

El nom genèric, *Anchusa*, té la seva arrel etimològica basada en la paraula grega, *anchousa*, que significa afait, cosmètic usat com a embellidor del cutis. Aquest fet es deu al fet que la majoria de les espècies d'aquest gènere presenten un suc vermell a les arrels que s'emprava com a cosmètic. El nom específic, *undulata*, es deu a la vora ondulada de les fulles, pròpia d'aquesta espècie. El nom vulgar probablement es deu al tacte aspre de les fulles, per mor dels pèls que cobreixen tota la planta.

Descripció

Planta de la família de les Boraginàcies. És una planta herbàcia, bianual, és a dir, el primer any germina i treu una roseta de fulles que, al segon any, florirà. Tota la planta està coberta de pèls rígids, curts, que donen a la planta un aspecte tomentós (grisenc) i un tacte aspre. Les tiges són dretes, ramificades a l'apex, de 30-60 cm. Les fulles són de forma oblonga, lanceolada o lineal-lanceolada, amb el marge sinuós i ondulat; les inferiors són peciolades i les superiors, sèssils. Les flors es troben disposades en raïms curts, densos al principi, més llargs a mesura que maduren; són de color blavós o vermellós molt intens, fins i tot quasi negre. A la base de les flors s'hi troba una bràctea amb forma de cor, més petita que el calze. El calze presenta cinc sèpals soldats al terç inferior. La corol·la presenta cinc pètals completament soldats en tub i amb uns lòbuls característics que en tanquen l'entrada parcialment. El gineceu està format per dos carpels dividits de tal manera que presenten un ovari dividit en quatre parts, un estil i un estigma. Els fruits són aquenís que es troben tancats dins del calze, en un nombre màxim de quatre, un per cada unitat monosperma en què es divideix



l'ovari; presenten color negre, de forma oval i lleugerament corbats.

Floreix entre els mesos d'abril i juny i fructifica entre finals de maig i juliol.

És una planta segetal, que vol dir que viu lligada als conreus de cereals. Moltes d'aquestes espècies actualment es troben en un progrés regressiu a les seves poblacions, a causa de l'excessiu ús d'herbicides, plaguicides, i de la utilització de llavors certificades i triades. Per aquest motiu, les espècies més sensibles a aquests tractaments van desapareixent dels nostres camps, els quals, a més, cada vegada es troben més abandonats.

És una planta de distribució mediterrània. A Balears només es troba a Mallorca, on va ser citada per diferents autors a Palma, a Artà i a Santa Ponça. Tot i això feia molts anys que no se'n trobava cap població, probablement les que s'havien citades han desaparegut. Posteriorment l'he localitzada a Algaida, a un únic camp de blat a la vora del camí vell de Porreres, i que constitueix l'única població que es coneix amb seguretat actualment.



Usos tradicionals

Tot i que no he trobat cap informació sobre l'ús d'aquesta planta hi ha altres espècies del gènere *Anchusa* que si s'han utilitzat històricament. Així, altres espècies semblants, com *A. officinalis* o *A. azurea* (present també a Algaida), han tingut els usos següents: l'autor Hyeronimus Bock citava que “tanto la raíz como la semilla, cada una de por sí o conjuntamente, bebidas con vino, no dejan subir el veneno hasta el corazón; sus azules florecitas, con aguardiente y azúcar fortifican el corazón y vuelven alegres a los hombres melancólicos”; també s'usava per tonificar les úlceres i promoure la cicatrització i com a sudorífica. A més, com ja hem comentat a l'inici d'aquest escrit, la saba de les arrels s'usava com a cosmètic.

Adequació de l'espai lliure, a Randa

Dins el marc dels ajuts de la Conselleria de Turisme per pal·liar l'estacionalitat turística, l'Ajuntament d'Algaida ha sol·licitat la inclusió del projecte d'Adequació de l'Espai Públic a Randa, redactat per l'arquitecta municipal, Aina Cifre Bibiloni.

L'objecte d'aquest projecte és construir un espai públic a la parcel·la situada davant la placeta de l'església, que en el seu moment va adquirir el Govern de les Illes Balears, que inclourà una zona destinada a aparcament de vehicles i un altra a zona d'esbarjo.

Per altra part, aquest projecte contempla convertir el carrer de la Font en carrer per a vianants, tancat a la circulació de vehicles, excepte per als veïns d'aquest carrer. Al carrer de l'Església, preveu eliminar les zones que actualment serveixen per a aparcament de vehicles i habilitar una àmplia voravia. També, es contempla la substitució de l'actual enllumenat públic i la dotació de nou mobiliari urbà.

El cost d'aquesta obra és de 521.944,32€ i d'acord amb la convocatòria l'Ajuntament sol·licita el finançament total de l'obra.

Pavimentació i millora del carrer Cavallers

La Junta de Govern Local va aprovar el

plec de condicions que ha de regir per concurs l'adjudicació de l'obra del projecte Pavimentació i millora del carrer Cavallers, redactat per l'enginyer Pere Ventayol March.

El pressupost d'aquest projecte és de 128.512,89€, del qual el 25% del seu finançament correspon a l'Ajuntament d'Algaida, 32.128,22€, d'acord amb el conveni signat amb el Govern de les Illes Balears el mes de maig de 2003.

L'objecte d'aquest projecte és millorar el paviment del tram que va des del carrer del Porrassar fins al final del casc urbà, a més de construir les voravies a les parts on actualment falten. Canviar l'enllumenat públic, dotar de mobiliari urbà i sembrar arbres (lledoners) són altres actuacions que contempla aquest projecte.

Pavimentació del camí de Binicomprat

L'Ajuntament d'Algaida ha sol·licitat a la Conselleria d'Agricultura i Pesca, dins el marc d'ajuts per millorar camins rurals, la inclusió del projecte de Millora i pavimentació del tram del camí de Binicomprat, que va des del final del casc urbà fins al camí de Darrera les Vinyes. El pressupost d'aquest projecte, aprovat per la Junta de Govern Local a la sessió celebrada el passat 6 de maig, és de 23.862,48€. L'aportació de l'Ajuntament és del 50%, 11.931,24€.

Cal recordar que dins el Pla d'Obres i Serveis d'aquest any està prevista la pavi-



mentació del camí de Darrera les Vinyes. Aquesta obra es fa través de la Mancomunitat Pla de Mallorca.

Creu del Colomer

Aquest mes s'han iniciat les obres de reforma de l'entorn de la creu del Colomer. L'objecte d'aquesta obra és habilitar un espai lliure al voltant de la creu. L'empresa que es fa càrrec de les obres és PYOCSA.

Cotxeres municipals

Han començat les obres de les cotxeres municipals a l'Escorxador. L'empresa constructora és Oliver Servera, SA.

Jutge de pau

El passat 4 de maig va acabar el mandat del Jutge de Pau, Bartomeu Gomila Bibiloni. A la sessió ordinària celebrada el 6 de maig, l'Ajuntament Plenari va aprovar per unanimitat la convocatòria per cobrir la vacant. El termini per presentar instàncies, a les oficines de la Casa de la Vila per part dels interessats a ocupar aquest càrrec, és des del 5 de maig fins a quinze dies hàbils des de la seva publicació al BOIB.

Centre Universitari d'Algaida

A la mateixa sessió ordinària, el ple de l'Ajuntament va aprovar i facultar el Batle la signatura del conveni de col·laboració

entre l'Ajuntament d'Algaida i la Universitat de les Illes Balears.

El Centre Universitari s'ubicarà a la biblioteca del casal Pere Capellà i funcionarà com a centre col·laborador de la UIB i la biblioteca municipal es podrà acollir al servei de préstec interbibliotecari.

Els estudiants de la UIB podran fer les consultes pertinents a través de la xarxa d'informàtica. A més, l'Ajuntament d'Algaida, mitjançant aquest centre, pot proposar l'organització de cursos de la Universitat Oberta.

Agenda Local 21

El passat 25 de maig, el director insular de Cooperació Local, Domingo Bonnín i Daniel, va entregar a l'Ajuntament d'Algaida la diagnosi inicial del municipi d'Algaida, que ha elaborat l'empresa Vola a diferents municipis de la mancomunitat del Pla de Mallorca. Aquest document, on es fa una anàlisi de diferents paràmetres del municipi, població, medi ambient, aigua, circulació, etc. és la primera passa per desenvolupar l'Agenda Local 21.

Piscines municipals

El dissabte 5 de juny, s'obren al públic les piscines municipals. Igual que els anys anteriors, durant els mesos d'estiu es realitzaran cursos de natació. Per a més informació, us podeu dirigir a les oficines de la Casa de la Vila.



El passat cap de setmana del 8 i 9 de maig va tenir lloc a Pollença l'edició de l'Acampallengua, que Joves de Mallorca per la llengua organitza cada dos anys en una població diferent de Mallorca. Tot va sortir molt bé i estava ben preparat, cal felicitar l'organització i a tots els col·laboradors, que per cert, no en vàreu trobar a faltar un de molt important?

Sí. L'heu endevinat; el Govern Balear no va aportar cap pressupost a aquesta festa que acosta la llengua catalana als joves i que demostra que els joves també pensam i tenim un criteri establert. I és que el comentari (després de parlar amb bastant de gent) per tots els instituts era el mateix, i era que l'entrada de l'Acampallengua era més cara que els altres anys. Cap persona no li trobava explicació, uns deien que era pels grups que venien, els altres que havien fet el doble de camisetes...I moltes coses més, però ningú no tenia raó fins que finalment vàrem descobrir perquè era i ens vàrem decebre una mica .

El govern del PP no va voler donar un euro per a aquesta activitat que arreplega milers de joves d'arreu de Mallorca i, fins i tot, vàrem trobar una al·lota que havia vingut de Girona expressament .

Unes setmanes abans de l'Acampallengua es va inaugurar la "Feria de abril". I ara pensareu quina relació té una cosa amb l'altra? Doncs en té molta.

La dita "feria" té subvenció per part del Govern i l'Acampallengua NO, per què ens fan això? Per què maltracten els habitants de l'illa d'aquesta manera? Per què som insultats d'aquesta manera? Són moltes les preguntes com aquestes que no tenen resposta, però el que no entenc és per què el Govern subvenciona un acte que l'únic que ha fet ha estat imposar-se i passar a ser més important que un acte en defensa de la nostra cultura i la nostra llengua. O també separar-nos d'un projecte per fer conèixer el català a fora dels Països Catalans com és l'Institut Ramon Llull, que s'havia de formar amb un pacte amb el govern de la Generalitat de Catalunya, i el senyor Matas ha decidit posar-se a part d'aquest projecte.

Amb l'any que ja porta, el que sí ha fet el govern és demostrar que l'executiu que va al capdavant d'aquest òrgan administratiu és que ells són la combinació perfecta per carregar-se tot el que tenim a la nostra illa i el que els habitants d'aquesta estimam.

J. G. P.

Preparant cafè per al senyor batle

M'agradaria convidar a cafè el Senyor Batle. Ja sé que està molt ocupat; però si vingués a casa a prendre cafè, podria escoltar els renous que fan els camions, tractors, remolcs, etc. al passar pel clot que hi ha al davant de la meva cotxeria i que fa 18 mesos que vaig sol·licitar per darrera vegada i per escrit que arreglassin de forma definitiva.

Durant aquest temps, l'Ajuntament ha asfaltat trossos del carrer i s'han aturat justament al número 35, jo visc al 39.

També les ratlles grogues estan descolorides i despintades; molt sovint aparquen cotxes al davant i em comenten que al vespre no les veuen. Són moltes hores durant la setmana que no tenim servei de policia municipal per poder avisar una grua i, és clar, he d'anar incòmodament avisant porta per porta... ja m'enteneu, no?

A moments he pensat que potser no pagava la contribució; però no, cada any La Caixa s'encarrega puntualment de treure aquests doblers de la meva llibreta.

Potser el Senyor Batle, assegut al menjador de casa prenent el cafè, em comentarà que "un clot i unes ratlles" no són res comparat als assumptes que tenim al nostre poble per resoldre, com ara: les aigües pluvials, la recollida de fems a l'estiu, el trànsit pel centre de la vila, la circulació pels carrers de dues direccions amb cotxes aparcats a un costat, l'estat penós del punt verd, etc., etc.

Senyor Batle, el cafè de casa és bo, no deixi que es refredi.

Gràcies.

Algaida, maig de 2004

Elisenda, del carrer del Sol



Quin planeta és?

A la fotografia s'observa un planeta anellat al centre i envoltat de planetes petits que en realitat són les seves llunes, però... quin planeta és?

No us preocupeu, no sou els únics que pensau que és una simple fotografia del planeta Saturn, amb els seus anells que l'envolten... l'únic problema és la seva brillantor; és massa dèbil, com també les posicions relatives de les seves llunes resulten una mica desconcertants. A més, el sistema d'anells pareix un poc més brillant en comparació amb el planeta en sí al qual envolten...

Bé, com ja suposàveu, no és Saturn, sinó que es tracta del planeta Urà, localitzat a una distància de prop dels 3000 milions de quilòmetres, o unes 20 vegades la distància que hi ha entre el Sol i nosaltres, la Terra. És el planeta que té l'òrbita un poc més distant que Saturn i, per això, és el setè planeta més llunyà. Va ser descobert per William Herschel al 1781 i, encara que es

consideri un dels 4 gegants gasosos, és molt més petit que Júpiter i Saturn.

Ara reflexionem en què ens hem equivocat a l'hora de pensar que era Saturn... Primer, la seva lluentor de baixa intensitat és causada perquè, a més d'estar a una gran distància, superior a la que està Saturn (i per això la llum li arriba més dèbil), la seva capa de núvols que cobreix tot el planeta és blavosa i no beixa com la Saturniana, encara que totes dues estiguin formades per hidrogen, heli i metà. Aquest color blau és més fosc i per això no reflecteix tant la llum, com ho fan les seves llunes, més blanquinoses... Això és perquè en aquests petits "planetes" que l'envolten, el gel és un element molt abundant i també és un bon reflector de la llum, per això brillen més (si heu anat a algun lloc nevad durant uns dies, potser us heu torrat... és quasi el mateix!). Alguns d'aquests "veïns" que té Urà, tenen noms que si sabeu res de mitologia grega es relacionen amb ell, el Rei Urà... Bé, de dalt a baix podem citar Titània, Umbriel, Miranda, Pòrtia i Puck.

Seguint amb l'anàlisi de la fotografia, es pot dir que la posició d'aquestes llunes és una mica estranya i això és a causa que Urà té l'eix inclinat 90 ° de la vertical, és a dir, que gira de costat i això afecta les llunes i els anys, ja que durant un any allà (84 anys dels nostres que dura voltant el Sol) cada un dels seus pols, Nord i Sud, resta alternativament exposat a la nostra estrella, durant uns 42 anys, és a dir, 42 anys de llum seguits de 42 anys d'ombra. De tota manera,



G. S. C.

la seva temperatura és pràcticament idèntica a l'equador i als pols, ja que no s'allunya dels 220 ° C sota zero.

A continuació, cal remarcar que Urà també té anells com Saturn i, sobretot per això, us heu confós, no? Idò en realitat són poc més de 10 anells, situats entre els 42000 i 51000 quilòmetres separats del centre del planeta. Són el·líptics i molt prims, però tots junts des d'enfora pareixen un anell gros. El carbó, la roca i el gel pareixen ser les tres matèries que el formen.

Acabant amb Urà, es pot dir que un grup de científics va descobrir, fa un temps, una nova lluna d'aquest planeta, la qual eleva el nombre de llunes a 21! Aquesta i unes quantes més, han estat difícils de trobar, perquè, a més de ser petites (entre 10 i 20 quilòmetres de diàmetre), volten el planeta de manera irregular i, per això, costa molt "enganxar-les" amb el telescopi.

Finalment, he de demanar: heu fet els deures? Us vaig dir que dia 8 d'aquest mes hi hauria el trànsit de Venus per davant del Sol. A les notícies també ho varen dir! I el més curiós és que, des que es va inventar el telescopi, només s'havia pogut observar 6 vegades!: al 1631, 1639, 1761, 1769, 1874 i 1882. Si us vàreu despistar i no ho poguéreu veure, tranquils! Perquè un fenomen similar tindrà lloc el 6 de juny del 2012, però el problema és que des d'Europa no serà visible totalment, i si hi estau interessats, per poder-lo observar haureu de fer un "petit" viatge...

17è aniversari

L'emissora municipal d'Algaida compleix els 17 anys d'emissions. Per celebrar-ho s'han previst dos actes.

Bowling for Columbine

Divendres 18 de juny a les 22.00 hores es projectarà la pel·lícula *Bowling for Columbine* de Michael Moore. Amb aquest acte, Titoieta Ràdio convida a reflexionar sobre la utilització de les armes de foc al món occidental, en concret als EUA. Es farà al pati del Casal Pere Capellà.

17 anys a l'espai

El dissabte 3 de juliol es farà una festa d'aniversari al Pub Can Esteve, amb el lema *Titoieta Ràdio, 17 anys a l'espai*. La festa pretén reunir a totes aquelles persones d'esperit *titoier*. Hi estau tots convidats.

Premi Santa Anneta

El Centre Cultural d'Algaida, entitat promotora de Titoieta Ràdio, convoca l'11è *Premi Santa Anneta de Llengua i Cultura Catalanes*. El guardó vol ser un reconeixement públic a les persones i als col·lectius que quotidianament treballen per a la normalització cultural dels Països Catalans.

El *Santa Anneta* vol premiar, sobretot, la laboriositat i la constància d'individus i grups que contribueixen a refermar la nostra personalitat com a poble.

Per a més informació consultau el web: www.titoieta.com/premi





Bon dia o bon vespre o... Hola a tots, amics! Estau animats per introduir-vos en el món de la nostra “víctima”? Abans d’anar per feina volem demanar disculpes, perquè en la baula anterior vàrem cometre un error en la solució de la pregunta sorpresa, la casa d’en Pere Capellà no és la que us vàrem dir, sinó la del veïnat, la que hi ha entre “Ca’n Colau” i la casa de Pare Bartomeu Pou. Ja sabem el que pensau: que ho complicam tant que ni tan sols nosaltres mateixos sabem les respostes! Però no és això, sinó que una equivocació la pot fer qualsevol, esperam que pugueu perdonar-nos. Aquest mes hem progressat, hem aconseguit fer una entrevista més o manco tranquil·la i, qui ho diria!, al Pub de S’Acadèmia!., encara que al principi hi havia nervis perquè l’entrevistat acabava de perdre, amb gran diferència, una partida de parxís!

I ara ja sí, coneguem una miqueta més en Mateu!

Baula 8

1. Nom i malnom (si en tens i vols que t’hi coneguim).

Mateu “Pollo”

2. Edat i signe de l’horòscop.

En tenc 27 i som Lleó.

3. Darrer llibre que has llegit?

El d’en Johan Cruyff. (que com ja veureu, ha estat un coprotagonista d’aquesta entrevista...)

Recomana’n un que t’hagi agradat.

Aquest mateix...

4. Darrer CD que has comprat?

Em pens que va ser el de na Xenoa, que el vaig comprar a l’al·lota.

Recomana’n un.

Tots els de Queen o els d’en Bruce Springsteen.

5. Darrera pel·lícula que has vist?

La veritat és que no em record del títol... perquè em vaig dormir... Sempre m’adorm! ... És molt fort. És que ho he de saber perquè quedaré molt malament... Però... (li hem començat a dir títols de pel·lícula per ajudar-lo un poc, però ja era al final de l’entrevista, perquè ell tot sol no hi

ha hagut manera de recordar-se! A la fi li hem dit: *Cuando menos te lo esperas* i SÍ!!!!) Aquesta era!! Amb això de les pel·lícules... fatal. Se m’obliden els títols, ara que qui va fer el gol...

Quina t’ha agradat més?

El silencio de los corderos.

6. Programa de televisió preferit?

No en mir cap... Cap programa... Només futbol! No en mir de programes... M’adorm. (Si no està relacionat amb l’esport, s’adorm!)

7. Quina era la sèrie de dibuixos animats que t’agradava més?

M’agradava l’Inspector Gadget i aquella del moix... n’Isidoro!

8. Quin tema actual et preocupa més?

El de la joventut... Els nins, des que comencen a sortir fins als 18 anys, és on veig el tema més preocupant, amb l’educació, i...

9. Quin moment històric t’hauria agradat viure? Per què?

M’hauria agradat viure quan no hi havia els carrers asfaltats, que anaven en carro, i no hi ha-

via cotxes... sobretot per l'aspecte de la circulació, perquè és un tema que està malament... Podies jugar pel carrer, cosa que ara s'ha perdut bastant, ja que ara prefereixen fer voltes amb la moto...

10. Persona o personatges que admiris? Per què?

La veritat és que no... Bé, tota aquesta gent que té força de voluntat, perquè a mi em costa un poc... També admir la gent d'un temps, perquè estaven molt per damunt de nosaltres en alguns temes. Per exemple, en aquell temps tothom coneixia tots els noms dels carrers del poble, o per exemple coneixien tots els malnoms, cosa que jo no sé... I les generacions que creixen ara crec que encara menys! O una altra cosa també, jo no he estat mai molt llegidor i crec que amb el temps, els joves d'ara encara llegeixen molt menys. Hi ha massa "plays", massa motos, massa nintendos,...

11. Un animal.

Els dragons, perquè em fan por!! Els odii!! (No volia que confessàssim la seva por, però ens va fer un xantatge magre...)

12. Una mania.

Menjar-me les ungles, és la que més... i també fer tremolar la cama.

13. Un defecte.

Tenc vergonya! Som tímid per xerrar en públic i aquestes coses... He de tenir bastant confiança amb la gent.

14. Una virtut.

(Li ha costat una bona bona estona contestar) Home, es podria dir que som sociable amb la

gent (És un poc contradictori, primer diu que és tímid, i ara sociable!?!). Em costa agafar la confiança amb la gent, però una vegada que m'he llançat...

15. No podries estar un dia sense...

Mirar futbol!! O algun tema relacionat amb l'esport... (com veis, tot el món d'en Mateu gira sobre un mateix tema...)

16. Fes un pla per a diumenge horabaixa.

Dinar i després a les 3 sortir a fer el cafè a S'Acadèmia. Si és un diumenge horabaixa, que el meu equip de juvenils jugui, ser al camp una hora i tres quarts abans, després a les 5 jugar el partit, acaba a les 7, torn a venir a plaça, faig una patatilla, faig una Coca-Cola, xerr amb els meus amics, explic com ha anat el partit, mir el partit de les 7:30 al *pay per view*, segueix menjant dues patatilles més, estic amb l'al·lota i també, de 10 vegades 9, mir el partit del Canal +. És el pla habitual del 80 % dels diumenges, llevat de l'estiu.

17. Una il·lusió.

Tenir salut.

18. Una queixa.

Em queix que cada vegada, així com anam evolucionant, la mala educació comença des de més a baix... de més joves. L'educació s'ha de fomentar de més a baix, és el que més em decep.

19. Tria una de:

a. rosses o morenes

Rosses i morenes... Bé, morenes.

b. vi o aigua

Aigua entre setmana i vi el

cap de setmana.

c. carn o peix

Carn.

d. dutxa o bany

Dutxa, relaxa.

e. platja o muntanya

Platja, però no em maten cap de les dues opcions...

f. esport o bar

Em contradiré si dic bar, esport-bar, més esport que bar. Sempre he estat un crític del bar, opin que la gent d'Algaida és molt còmoda, s'hauria d'interessar més per qualsevol altre espectacle i no quedar sempre al bar. Per exemple, el dia de la revetlla, la gent no hauria de fer tant de bar i anar més a la festa que ens han organitzat... Per un dia que hi ha un pla diferent, un canvi, val la pena aprofitar-lo i no anar al costum...

g. Barça o Madrid

Johan Cruyff, Barça!! (més Cruyff!!)

h. alcohol o refresc

Els caps de setmana, un mesclat!

i. circumval·lació o trànsit per dins el poble

Circumval·lació, ben necessària!

j. hivern o estiu

M'agraden tots dos, però m'estim més passar fred.

k. whisky o ginebra.

Whisky.

20. Travessaries el carrer: per topar-te amb...

en Johan Cruyff. (qui ho hagués dit!!!)

per no topar-te amb...

en Bush, per exemple...

21. Si fossis:

una dona...

no m'ho he plantejat mai... (no li venien idees i l'hem bombardejat d'exemples fins que ha dit...) Bé, si ho fos sempre em posaria faldetes!!

la persona més rica del món...

Bé, ajudaria bastant gent... als que tenen manco... (resposta típica que es prepara tothom...), idò duria l'Algaida a primera divisió!!!

el batle d'Algaida...

Taparia el camp de futbol i així quan ploqués no ens banyaríem! Cobriria la piscina també! I pintaria la pista del pavelló de vermell! Ah! I canviaria els arbres de plaça, hi sembraria uns parell d'arbres que fessin ombra! Però pensau que realment no podria ser batle, perquè ni tan sols sé el nom dels carrers del poble!

22. Un racó d'Algaida que t'agradi.

Un racó que m'agradava quan era petit, perquè hi anàvem a jugar a boles, era el carreró de Can Blascos, aquell del carrer del Sol... era el redol de cada hora-baixa... Però un racó que m'agradi ara... la Tanqueta Vella, per l'al·lota (això darrer ho ha dit tan fluixet que quasi no s'ha sentit, però no se'ns ha escapat!)

Un racó que no t'agradi.

La plaça quan està plena de cotxes! No m'agrada!

23. Una raó per:

viure a Algaida...

que estam bastant al centre de l'illa, a un lloc tranquil i tenim

facilitat de desplaçar-nos i arribam a tots els llocs amb el mateix temps quasi, quasi... això per mi és còmode!

no viure a Algaida...

no en sé cap. Per exemple, si et surt una oferta de feina a la Península... Ara per ara no en tenc cap.

24. La gent d'Algaida és...

Bastant amable, sociable, n'hi ha que és bastant xafardera, però som partidari que és més bona que dolenta, és gent sana! Però, com ja he dit abans, és molt còmoda, molt de bar...

25. Fins quan fas comptes viure a ca teva?

Fins que l'al·lota em digui: "Au, ja és hora!".

26. Ordena (de més a menys important): doblers, salut, feina, amor, poder.

Salut, amor, feina, poder i doblers. (Cal dir que el terme Amor no engloba només amor-parelleta, sinó que es refereix a tots els éssers propers que et donen suport... familiars, amics,...)

27. Què et preocupa més (de més a menys): atur, inseguretad ciutadana, sida, droga, accidents de circulació ?

Totes són iguals d'importants per jo, crec que englobaria atur, inseguretad ciutadana, sida i droga dins un mateix sac, perquè una cosa duu a una altra i, a part, els accidents de circulació. Però, en conclusió, em preocupa tot, molt i ben igual! (Mateu, ens has aconseguit embullar... hem intentat escriure el que has dit, però no sé si ha quedat ben clar... esperem que sí!)

28. Ens sabries dir on són els

pous públics que hi ha al nucli urbà d'Algaida?

Uf! Conec el nom de molts pocs carrers... però un pou seria al Carrer des Colomer, abans de voltar al Carrer Nou, que varen llevar perquè hi han pegat un parell de cotxes... Llavors hi ha el pou de Sa Creu, el que està davall la plaça... Eh! Ja no en sé més... (Ara hem començat a donar moltes pistes... però moltes!!!, fins que ens ha arribat a dir els tres que faltaven...) El de Can Bernat Riu (Molt bé! Però continuen les pistes per trobar els restants...) El del Carrer de la Roca (i finalment, un que coneixia molt, però no li ha vingut al cap és...) el del Campet, devora el carreró de la fusteria! (Pardals, aquest al·lot ha sabut els difícils però no ha sabut els fàcils!! Però a més d'aquests, ens ha "fet conèixer" un de nou, ja que pensa que cap al final del carrer del sol, devora el camí de Son Agustí, creu que l'Ajuntament hi va fer un pou, o almenys hi havia una màquina que feia forats, hi devien cercar aigua?)

29. Què més t'agradaria que t'haguéssim demanat?

Res en especial.

30. De qui t'agradaria saber aquestes coses per entrevistar-lo el següent mes?

De n'Aina "de s'Hostal", perquè és la capitana de l'equip femení i ara estan en un bon moment, ja que han pujat de categoria, Nacional, i a més és amiga de la meva al·lota i la solc empipar, ...

31. Vols afegir qualque cosa?

(Ell no ha volgut afegir res, però nosaltres hem aprofitat per demanar-li una pregunta fora de

l'habitual: on fas comptes parar, ja que ens han dit que te'n vas fora d'Algaida en tema esportiu?? Ha dit:) Ah, m'han cridat per xerrar. Encara no hi ha res decidit, per anar a entrenar a Inca, al Consistència juvenil, per fer un canvi 2 o 3 anys, no vol dir que no torni. Has de pensar que són 10 anys que duc entrenant a Algaida, són molts!! I si no me n'anava, jugaria amb els grans, trob que em vaig retirar molt jove i entrenant he après molt i tenc ganes d'aplicar-ho!

Feina acabada! Ja hem complert els nostres objectius i esperam haver satisfet el desig de na Marga de conèixer una miqueta més en Mateu. S'ha de dir que al principi es mostrava una poc reservat, no ha fet cap comentari, però després ha amollat corda i no l'hem pogut aturar, totes les preguntes li revenien al final, ha estat un embull muntar l'entrevista,... ara torna aquí, ara pega allà deçà,... Mateu, PUS!! Ah! Una cosa, encara que pareixi que només viu per al futbol, ens ha deixat ben clar que no és així, sinó que qualsevol altre esport també l'interessa... Ens agradaria despertar-vos a vosaltres, amics lectors, el mateix interès cap a les Baules, que tot l'esport desperta a en Mateu! Us esperam el mes que ve amb una altra xerradeta... Fins aviat!!

**M. Magdalena Molleta
Guillem Fiolet**

Activitats previstes

Diumenge dia 27 de juny

Excursió al torrent de Pareis

Una vegada més tenim una cita amb un dels llocs més emblemàtics de la serra de Tramuntana: el torrent de Pareis. Però, per poder realitzar l'excursió, necessitam omplir un autocar. La sortida serà diumenge dia 27 de juny a les 7.30 hores des de la plaça. Els interessats us podeu apuntar als telèfons 971 66 50 40 o 971 12 53 08.



Dia 25 d'abril organitzarem una excursió al puig des Castellot, situat a la partió dels termes de Selva i d'Escorca. A la foto podeu veure un grup dels excursionistes, dalt del cim, amb el puig Galileu al darrere.



Futbol

Resultats

1a REGIONAL

CE Algaida - Lloseta 3-1
Barracar- CE Algaida 1-3
CE Algaida - Can Picafort 5-0

JUVENIL

CE Algaida - Ramon Llull 2-2
Santa Maria - CE Algaida 3-1
CE Algaida - Muro 2-4

CADETS

Son Servera - CE Algaida 8-1
CE Algaida - Felanitx 2-3
Alcúdia - CE Algaida 2-1

INFANTIL

CE Algaida - Cardassar 3-3
Marratxí - CE Algaida 3-6

ALEVÍ

CE Algaida - Felanitx At. 4-2
Collerense - CE Algaida 5-2
CE Algaida - San Pedro 4-1

FEMENÍ

Sta. Ponça - CE Algaida 0-1



Ha acabat la temporada dels Embuts i els Galàctics

Quan falta només l'equip aleví per acabar la temporada 2003-2004 i amb aspiracions per poder ascendir de categoria, podem fer un balanç positiu dels diferents equips del Club Esportiu Algaida. L'equip amateur ha maquillat la temporada i finalment a assolit la setena posició, gràcies a les darreres quatre victòries consecutives. Si no haguessin llançat la tovallola tan prest, tal vegada hauríem pogut lluitar fins al darrer alè per aconseguir l'ascens. Tot això ho ha repetit durant tot l'any l'entrenador Sebastià Feliu i a la llarga el temps li ha donat la raó.

Des de la directiva, ja estan planificant la temporada vinent tant a nivell tècnic com a nivell social i econòmic i es dedica el màxim esforç per fer possible el somni de l'equip femení de jugar a la categoria nacional. També s'està fent feina amb el planter des de l'estructuració de les plantilles i dels corresponents tècnics.

Divendres dia 4 de juny es va fer al restaurant Binicomprat el sopar de final de temporada

En aquest sopar es va retre homenatge a tots els nins i nines que han participat al llarg de tot l'any i en especial a l'equip femení. El proper mes us farem la crònica més extensa.

Pel que fa al futbol base, l'equip juvenil ha perdut gas durant la segona volta, també a causa de les nombroses baixes i de la falta de sort en els moments puntuals. Tot i així, el balanç és força positiu, ja que la major part de la temporada han competit amb jugadors de primer i segon any, la qual cosa va augurar un futur prometedor per a la propera temporada.

Les altres categories segueixen amb la mateixa tònica de tot l'any, situats en posicions còmodes, excepte l'equip aleví que lluitarà fins a la darrera jornada per poder ascendir de categoria.

Els benjamins han quedat darrers de la seva categoria, però s'ha notat una gran millora durant la segona volta que no s'ha reflectit amb els resultats. La majoria dels jugadors continuaran en aquesta categoria la temporada que ve, cosa que farà que el proper any es puguin assolir resultats molt més positius.

Toni de Gràcia
Alexandre Mulet

Per als meus germans

Moltes de vegades
Mos queda el cap tancat
Voldríem dir i no podem,
Per què així ha passat?

Més o manco són 50 dies
Que en Toni se'n va anar
I demà al matí
Et duran a tu a enterrar.

Què ha estat el que ha passat?
Qui mos ho havia de dir?
En molt menys de dos mesos
Tots dos heu acabat de patir.

Si ens aturam a pensar
Medita, què és sa vida?
Què feim damunt aquest món?
Podem dir: això és vida?

Si tots anam allà mateix?
Tots cendra hem de tornar,
per què menysprear el temps
que tan bé podríem passar?

Quan venim en aquest món
Sol ser per tots alegria
Per què ens hem d'embrutar
I destrossar-nos la vida?

Per què sembrar i sembrar espines?
I dins el cor cultivar-les
Si sabem que sols mal donen
i ens fan sentir no res.

Ara ja n'Aina i en Toni
Sa costeta han pujat
I als peus del Nostre Pare
Sa seva creu han deixat.

Descansau en pau
i sa llum eterna vos il·lumini.

Maria Jordà

A Miguel de Unamuno

Temps enrera no hi havia
fites, partions ni tanques:
per tots com la llum del dia,
eren els fruits de les branques.

Temps de pau i germanor,
que les famílies humanes
dormien en les cabanes
obertes, sense temor.

En la terra, verge d'odis,
no hi havia teu ni meu;
no hi havia furts ni codis
ni més sobirà que Déu.

Joan Alcover

Amiga Anita

Vull expressar el meu agraïment per tot el que fores
capaç de dar-nos: estimació, amor i respecte.

A la meva esposa Carmen i molt especialment a les
meves filles, "les teves netes", Elena i Laura les quals
ploreu la teva absència.

Tinc la certesa, que encara que el Creador t'hagués
concedit allargar ta vida terrenal, som bastants els
que no hauríem pogut tornar-te el que ens donares,
sense esperar res a canvi.

Respecte a mi no tinc paraules per definir el que per
mi suposaves, "una segona mare".

Estam tots molt trists, fins i tot "Alf" que tant t'esti-
mava, es queda cada dia arran de la porta esperant-
te.

Des d'on ets, et vull demanar un favor més, ara que
ja t'hauràs reunit amb el teu espòs i el teu fill Antoni,
que intercedeixis pel que ens hem quedat aquí. Per
què obrim els ulls als béns espirituals i deixem de
banda els terrenals.

Ja saps Anita que els béns de l'ànima no tenen preu,
això ho parlarem tu i jo moltes vegades.

Saluda el meu pare de part meva. Fins prest, amiga.



es saig

Ses Escoles

Educació
Primària
4t B

Tutor
Gabriel Tous



Educació
Primària
5è

Tutora
Aina Maria Capó





**Educació
Primària
6è A**

Tutora
Bel Romaguera



**Educació
Primària
6è B**

Tutor
Xavier Moll

El Partit Popular reclama l'edificació d'habitatges per a joves

El PP a Algaida denuncia que l'Ajuntament incompleix l'acord amb l'IBAVI per a la creació d'habitatges de protecció oficial

El Partit Popular d'Algaida va denunciar davant el ple ordinari, que l'Ajuntament va celebrar dia 6 de maig, que l'equip de Govern socialista ha incomplert el conveni de col·laboració que va firmar amb l'Institut Balear de l'Habitatge (IBAVI) l'any 2001, pel qual es comprometia a cedir terrenys a aquest institut en el termini de tres anys.

El PP va reclamar a l'Ajuntament que procedís a aquesta cessió immediatament, perquè es poguessin construir al poble habitatges de protecció oficial, especialment destinats als joves. Per als populars, aquesta és una de les prioritats del municipi, ja que els joves algaidins no disposen d'habitatges suficients al seu abast, o tenen un preu massa elevat per a la gran majoria. Això fa que molts es plantegin anar-se'n del poble i cerquin un lloc on viure més assequible per a la seva economia.

Amb aquest incompliment, s'ha retardat la construcció d'aquests habitatges i això posa en perill la permanència de molt de joves al municipi, el que produeix, a més a més, uns efectes concatenats d'envelliment de la població del poble.

El Partit Popular va recordar a en Jaume Jaume Oliver que a l'any 2001 va firmar un conveni amb l'IBAVI, en què es va pactar que aquest Institut cediria a l'ajuntament algaidí un immoble situat al municipi, per a la construcció d'un nou edifici destinat a centre de salut i de serveis socials.

Com a contraprestació, l'Ajuntament es comprometia a posar a disposició de l'IBAVI, en el termini de tres anys, solars urbans en qualificació de sòl residencial, d'una superfície aproximada de 400 metres quadrats, per a la construcció d'habitatges de protecció pública.

El conveni recull també que, en el cas que dins el termini de tres anys l'Ajuntament no pogués cedir els solars, l'IBAVI podria concedir un nou termini al consistori per poder complir el contracte, o bé sol·licitar que se li abonàs la quantitat en què es valorà l'immoble (en concret, en 6.300.000 pessetes), amb l'interès que correspongui.

El Partit Popular exigeix al batle socialista que sol·liciti a l'IBAVI aquest nou termini, ja que la prioritat és que es construeixin habitatges de protecció oficial que permetin que la població juvenil pugui seguir residint al seu municipi.

El Partit Popular recorda que aquesta és, a més a més, una de les promeses electorals dels socialistes, que no han complert en cap de les legislatures.



Una xerradeta amb... **Joan Nicolau Palomo**

Quin nivell té el futbol femení a Mallorca?

Tècnicament hi ha jugadores molt bones, però solen ser equips desequilibrats, on només destaquen dues o tres jugadores, falta joc de conjunt. En aquestes categories se solen marcar molts de gols, per tant podríem dir que allà on hi ha més dificultat és a la part defensiva. Com he dit abans, la clau d'enguany ha estat aconseguir formar un equip de conjunt i molt homogeni.

I l'any que ve què us trobareu a la lliga nacional?

El bot és molt gran, a divisió nacional els equips tenen més força i juguen la pilota més ràpid. Ens ha tocat el grup de Catalunya, que és un dels més forts, juntament amb el basc. Ens trobarem equips molt potents com el F.C. Barcelona, el Girona, l'Espanyol B o el Sabadell. Ens hauria agradat jugar contra na "Ronaldinha", però no és en el nostre grup.

Has sentit que et donaven suport o has trobat a faltar ajuda?

No tenc res a dir en contra de ningú, sinó tot el contrari. Des de la directiva ens han ajudat en tot el que hem necessitat i l'Ajuntament ens va retre un homenatge a la plaça el dia del partit de l'ascens. També vull agrair la col·laboració d'alguns restaurants que ens han convidat a sopar. Només trobam a faltar un poc més de suport de l'afició els dies que jugam al Porrassar. En-



cara que he de dir que els familiars de les jugadores no ens han deixat d'animar en cap moment. Durant tot l'any he tengut la col·laboració de Manolo González com a segon entrenador, Joan Mesquida entrenador de porters i Tomeu Sureda que s'encarrega del material. Vull donar les gràcies a la directiva i sobretot al President, Pere Fullana, que ens ha donat suport en tot moment.

Ja començau a planificar la nova temporada?

Sí. Ja estam fent feina juntament amb la directiva per configurar una plantilla amb garanties i intentar mantenir la categoria. Però el més important és que les jugadores passin gust de jugar. Serà una temporada complicada i s'està fent feina per reforçar la porteria i la defensa. Si aconseguim fer bons fitxatges i es reforça bé l'equip, tendrem possibilitats de mantenir la categoria. Hi haurà bastants canvis i potser que formem un equip filial. Algunes jugadores per problemes d'estudis o de feina no podran jugar a la lliga nacional i, així, amb el segon equip ho podran seguir fent. A part d'això, el més important és aconseguir el pressupost necessari, ja que per jugar en aquesta categoria fan falta molts de doblers, pensau que cada quinze dies ens hem de desplaçar a la península. Estam parlant d'un pressupost d'uns 30.000 € per anar tranquils; però això no és feina meva, aquí s'hi han d'implicar directiva, institucions i empreses privades.

I fins aquí l'entrevista d'aquest mes. Desitjam que en Joan i el seu equip facin un bon paper l'any que ve i sobretot que passin gust de jugar i en treguin un profit personal. I animam l'afició algaidina que vagi a gaudir de l'espectacle de veure aquest gran equip al Porrassar, que gols no en faltaran, esperem que a favor nostre.

**Alexandre Mulet
Toni Amengual**



Joan Nicolau Palomo

Aquest mes entrevistam l'home que ha dirigit les al·lotes del C.E. Algaida cap a l'ascens a 1^a Nacional de futbol femení i que darrerament veim molt pels diaris a la secció dels esports. En Joan fa cinc temporades que entrena les nines i sempre havien aconseguit bons resultats, però l'èxit d'enguany no té precedents dins la història del C.E. Algaida. Han aconseguit tots els punts possibles, ha marcat 111 gols i tan sols n'han encaixat 11. Com ell mateix diu no recorda que cap equip d'Algaida hagi arribat mai a fer aquests resultats. És d'Algaida, té 29 anys i sempre ha estat vinculat al club, com a jugador i com a entrenador, està casat i fa poc que ha tengut un infant.

T'esperaves aquest èxit abans de començar la temporada?

Durant la pretemporada ja vaig veure que les incorporacions de les noves jugadores, unes que anàrem a cercar i altres que s'oferiren per jugar, combinat amb

el planter de nines d'Algaida feia preveure que aniríem per davant. Hem pogut formar un equip equilibrat on no predominen les individualitats, sinó el joc de conjunt. Sobre-tot ens ha afavorit tenir una

plantilla àmplia, de 24

jugadores. Però no

ha estat tan fàcil

com pareix quan

mires les esta-

dístiques,

hem hagut

de suar molt

per guanyar

alguns par-

tits que pa-

reixien més

assequibles. Els darrers tres partits, quan ja érem campions, és quan hem jugat el millor futbol.

Com és aquest equip que entrenes, quin ambient es respira?

L'ambient és molt bo dins el vestuari; tant que a vegades hi ha massa rialles i he de posar un poc d'ordre. Tenim jugadores d'edats molt diferents: des de 14 anys fins a la més gran que ja ha passat la trentena. Entre elles es respecten molt.

D'algaidines n'hi ha set o vuit i mirarem de fitxar-ne algunes més per a l'any que ve. Tenim n'Aina de s'Hostal i na Teresa de Ca'n Marineta que juguen des del primer any que es va formar l'equip femení. Aquestes dues són el que diríem l'ànima de l'equip. De les jugadores de fora en tenim de tot arreu i fan un gran esforç per venir a entrenar, ja que n'hi ha que venen de tan enfora com Santa Ponça o Santanyí. N'hi ha que juguen amb la selecció balear i fins i tot n'hem tengudes d'internacionals.

